

3. HORGÁSZATA

Hol horgásszunk csukára? Ott, ahol a csukák vannak. Persze, nem ennyire egyszerű a válasz. Első körben horgásszunk meg a kézenfekvő helyeket, az akadók környékét, a tökleveles, hinarasok szélét. Védett horoggal bátran bedobhatunk az akadók közé, sokszor így tudjuk csak kapásra bírni a halakat. Ne ijedjünk meg a sekély víztől, sokszor még késő ősszel is az alig arasznyi, sekély partszéli vizekben találjuk meg a halakat. Szisztematikusan, alaposan fésüljük át a haltartó helyeket. Néha elképesztő, hogy mennyire közel kell dobni a halhoz, hogy reagáljon a csalira. Sokszor szinte minden tenyérynyi részt át kell vizsgálni

Fotó: Bartha Péter

ahhoz, hogy kapásunk legyen. Ha ezeken a helyeken nem járunk sikerrel, próbáljuk meg a mélyebb vizeket. Völgyzárógátas tavaknál érdemes az elárasztott patakmedret is meghorgászni. Próbálkozhatunk süllyedő zsinórral a legmélyebb részeken is, különösen hidegfront alatt, után. Ilyenkor a halak aktivitása csökken, szabályosan letapadnak a fenékre. Ha közvetlenül előttük, a víz alján vontatjuk a legyűnköt esetleg sikerül egy-két kapást kicsikarni.

Ha egész nap horgászunk, akkor a nap folyamán többször is megnézhetjük ugyanazokat a helyeket, hiszen van, amikor (főleg a sekélyebb részeken) nagyot változik a víz hőfoka, és így adott területen megjelenhetnek, vagy eltűnhetnek a csukák. Az időjárás, de főképp a fényviszonyok változása hatással lehet a csukák étvágyára. Napos, szélcsendes időben gyakran azokban a percekben van kapásunk, amikor enyhe szél támad, és megtöri, felborzolja a víz felszínét. Többször megesett velem, hogy egész napos esőben akkor jöttek a kapások, amikor néhány percre elállt. Általánosságban talán annyi elmondható, hogy ahogy hűlnek a vizek, stabilabbá válik a csukák viselkedése. Szeptemberben, amikor még meleg a víz, gyakran az egész nappól csak néhány tízperc van, amikor aktívak a halak.

Van, amikor minden, számunkra érzékelhető ok nélkül egyszer csak „beindul” a hal, kapás-kapást ér. Különösen jellemző volt ez a Tisza-tavon (amíg volt bőven csuka). Egész nap olyan volt a víz, mintha nem is lenne benne hínáron kívül semmi élőlény, aztán jött egy óra, amikor minden megváltozott. Ez általában naplemente környékén volt, de lehetett délelőtt tíz órakor is. Aztán ahogy kezdődött, véget is ért a szüret, újra halott volt a víz. A lényeg az, hogy ne veszítsük el a lelkesedésünket, dobáljunk rendületlenül. Ha mást nem is, legalább a dobótechnikánkat javíthatjuk.

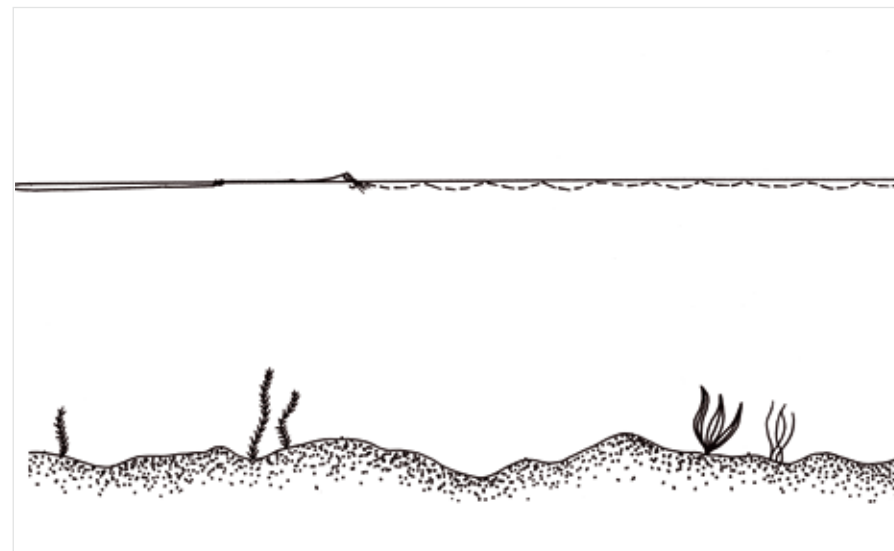

Hogyan horgászunk? Az első, és legfontosabb szabály, minden olyan legyezőhorgászatnál, ahol a zsinór befektetésével vezetjük a csalit, hogy a bot mindig a légy felé mutasson. Csak így lesz közvetlen a kontaktus, csak így tudjuk normálisan megakasztani a halat. A bot spicce mindig közvetlenül a víz felett legyen, sőt, bele is érhet. Ha például fél méterrel a felszín fölé tartjuk a bot végét, akkor a belógó legyezőzsinórnak akkora a tehetetlensége, hogy ahányszor húzunk egyet a zsinóron, az a belógás miatt tovább fog mozogni akkor is, amikor mi már abbahagytuk a mozdulatot. Így egyrészt meglazul a zsinór, ezért nem lesz kontaktusunk a légygel, másrészt nem tudjuk olyan szaggatottan vezetni a legyet, ahogy szeretnénk (ha éppen úgy szeretnénk). Ha a vízbe lógatjuk a spiccet, akkor a légy nagyjából annyit és úgy fog mozdulni a vízben, amennyit húzunk a zsinóron.

A behúzás ütemét próbáljuk gyakran változtatni, amíg meg nem találjuk az adott napon, adott helyen megfelelő ütemet. Nincs biztos, mindig működő módszer. Kísérletezzünk! Próbáljuk hosszú és rövid húzásokkal vezetni a legyet, illetve ezeket kombináljuk. Gyorsítsuk és lassítsuk az ütemet. Vezessük egyenletesen vagy szaggatottan a csalit. Ha többféle zsinórunk van, akkor ezekkel különféleképpen tudjuk felkínálni a legyeinket a csukának. Érdeemes ezeket a technikákat, kombinációkat részletesen végignézni.

POPPER-ÚSZÓ ZSINÓR

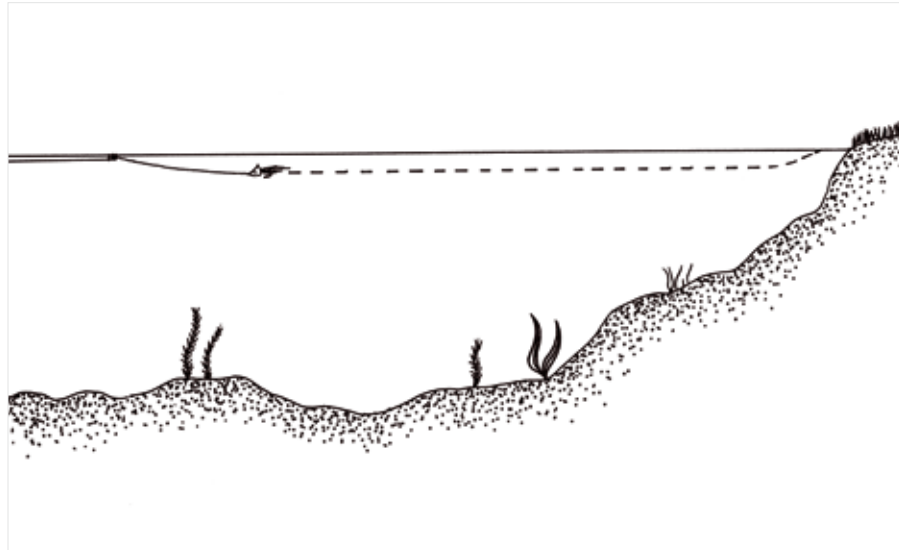
A poppereket szinte kizárólag úszó zsinórral kínáljuk fel. Csukánál talán eredményesebb a viszonylag gyorsabb bevontatás, azaz ne tartsunk túl hosszú szüneteket a húzások, rántások között. Talán a popperezésnél a legfontosabb, hogy a bot spicce szinte a vízbe érjen, és a zsinór nem mozgassa két rántás között a csalit.

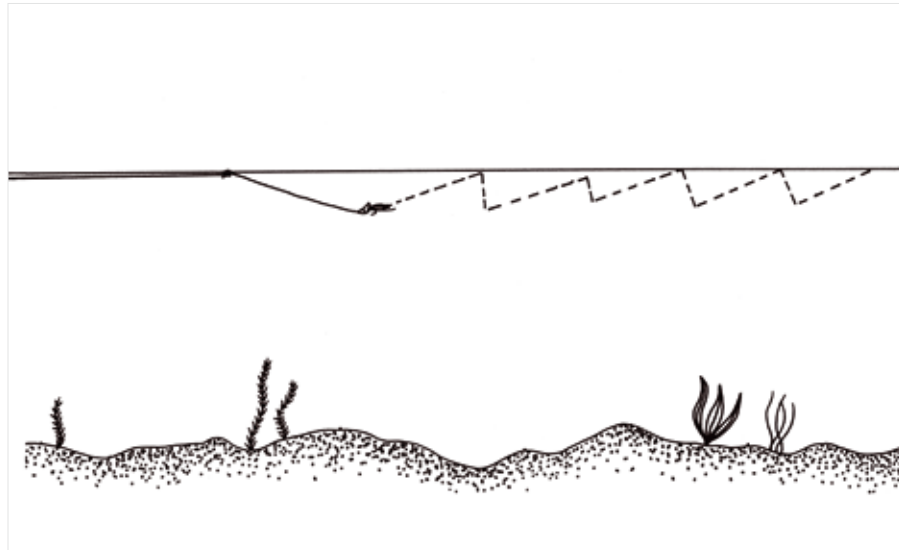
Popper - úszó zsinór

DIVER-ÚSZÓ ZSINÓR

Ha a divereket úszó zsinórral használjuk, akkor a bevontatás tempójától függően kétféle vezetési módot alkalmazhatunk. Ha egy-egy rántás után kivárunk, akkor a húzás erejétől a víz alá merült légy szépen lassan fellebeg a felszínre. Egy újabb rántással ismétljük meg ugyanezt. Ha viszonylag folyamatosan húzzuk a divert, akkor néhány centiméterrel a víz felszíne alatt fog, többé-kevésbé egy vonalon jönni.

Diver - úszó zsinór, egyenletes bevonatás

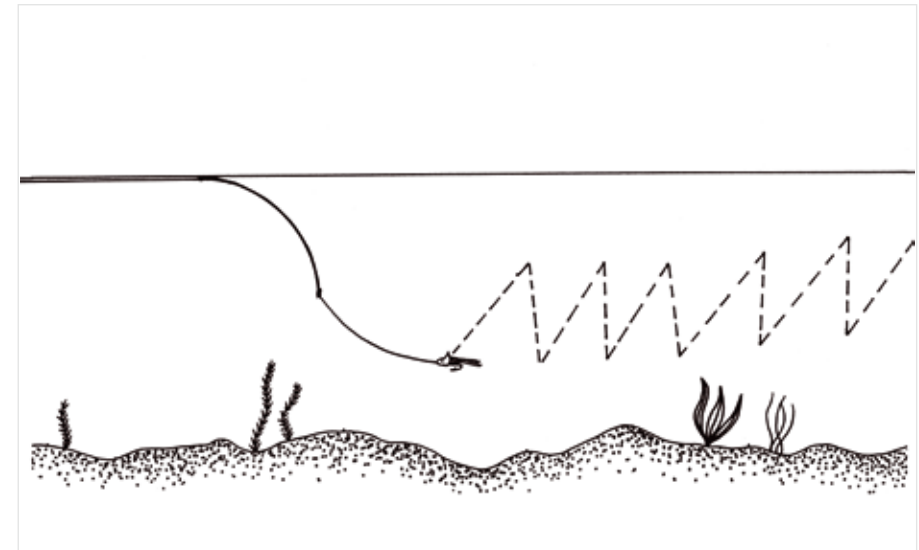

Diver - úszó zsinór, szakaszos bevonatás

DIVER-SÜLLYEDŐ VÉGŰ ZSINÓR

Ha ezzel a kombinációval viszonylag folyamatos a bevonatás, akkor nagyjából egy mélységben fog jönni a legyünk. Ha viszont hagyjuk a legyezőzsinórt lesülyedni, és néhány gyors húzással lehúzzuk a divert a legyezőzsinór mélységébe, akkor utána, ha kiváruunk, az előke hosszától függően a légy akár a felszínig fog emelkedni.

Diver - süllyedő végű zsinór